

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL R. J. IR ERGO INSURANCE SE GINČO NAGRINĖJIMO**

2019 m. kovo 13 d. Nr. 242-103
Vilnius

Lietuvos bankas gavo R. J. (toliau – pareiškėja) kreipimąsi, kuriuo pareiškėja prašė išnagrinėti tarp jos ir *ERGO Insurance SE*, veikiančios Lietuvoje per įsteigtą filialą, (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

2018 m. liepos 27 d. įvyko eismo įvykis, kurio metu dėl automobilio „Volkswagen Kombi“ (valst. Nr. (*duomenys neskelbtini*)) valdytojo kaltės buvo apgadintas pareiškėjos automobilis „Mercedes Benz“ (valst. Nr. (*duomenys neskelbtini*)). Pareiškėja kreipėsi į eismo įvykio kaltininko civilinę atsakomybę apdraudusį draudiką dėl draudimo išmokos, atlyginančios patirtus nuostolius, ir nurodė, kad buvo apgadintas automobilio priekinis buferis, dešinės pusės ratas ir sparnas.

2018 m. rugpjūčio 20 d. draudiko įgaliotas asmuo apžiūrėjo pareiškėjos automobilį ir užfiksavo automobilio sugadinimus Transporto priemonės apžiūros akte (toliau – Aktas), jame nurodė, kad reikia keisti priekinę dešinės pusės padangą, remontuoti priekinį buferį, jo apvaskalą bei priekinį dešinės pusės ratlankį.

2018 m. rugsėjo 5 d. raštu draudikas informavo pareiškėją apskaičiavęs, kad dėl eismo įvykio pareiškėja patyrė 356,07 Eur nuostolių ir paprašė pateikti banko sąskaitos duomenis, reikalingus draudimo išmokai pervesti.

Pareiškėja nesutiko su draudiko apskaičiuota nuostolių suma ir pateikė draudikui nepriklausomo turto vertintojo – uždarnosios akcinės bendrovės „Kauno nepriklausomų autoekspertų biuras“ (toliau – turto vertintojas) parengtą Autotransporto priemonės vertinimo ataskaitą Nr. 21809015 (toliau – Vertinimo ataskaita). Turto vertintojas Vertinimo ataskaitoje nurodė nustatęs, kad automobilio atkūrimo sąnaudos (įvertinus dalių nuvertėjimą) be PVM sudaro 1 126,57 Eur, o su PVM – 1 363,15 Eur.

2018 m. spalio 4 d. raštu draudikas pareiškėją informavo perskaičiavęs nuostolių, kurie atlygintini išmokant draudimo išmoką, dydį ir sutinkantis išmokėti 631,07 Eur draudimo išmoką, kuri, draudiko teigimu, perskaičiuota pagal Vertinimo ataskaitą: neįtraukti su eismo įvykiu nesusijusių apgadinimų remonto darbai (priekinio dešinės pusės sparno, priekinių dešinės pusės durelių ir jų rankenos), proporcingai atlyginama pusė turto vertintojo samdymo išlaidų – 55 Eur.

Pareiškėja, nesutikdama su apskaičiuota draudimo išmoka, draudikui pateikė pretenziją, joje nurodė kategoriškai nesutinkanti, kad draudiko 2018 m. spalio 4 d. rašte nurodyti apgadinimai, dėl kurių sumažintas nuostolių dydis, nėra susiję su eismo įvykiu. Pareiškėjos teigimu, minėtų apgadinimų ryšį su eismo įvykiu patvirtina turto vertintojo Vertinimo ataskaita bei techninės apžiūros dokumentai, patvirtinantys, kad iki eismo įvykio automobilis buvo visapusiškai tvarkingas. Pareiškėja teigė, kad atsisakydamas vadovautis Vertinimo ataskaita draudikas nesilaiko teisės aktų nuostatose įtvirtintos pareigos ir pažeidžia pareiškėjos teisėtus lūkesčius. Šios pretenzijos pagrindu pareiškėja prašė draudiko išmokėti nesumažintą draudimo išmoką.

2018 m. lapkričio 16 d. draudikas pateikė pareiškėjai atsakymą į pretenziją, joje nurodė, kad draudiko ekspertai išsamiai išanalizavo Vertinimo ataskaitą bei kitą žalos byloje turimą informaciją ir nustatė, kad priekinio dešinės pusės sparno, priekinių dešinės pusės durų ir jų rankenos įbrėžimai nėra suderinami su kitais eismo įvykio metu padarytais apgadinimais: minėtų automobilio dalių apgadinimai (įbrėžimai) yra su pertrūkais, neturi

tęstinumo, išsidėstę skirtingomis ir nesutampančiomis kryptimis ir yra padaryti siaurą bei aštrų paviršių turinčiu daiktu. Be to, anot draudiko, šių detalių apgadinimų su aptariamu eismo įvykiu negalima sieti ir dėl to, kad, jiems esant, turėjo būti apgadintas ir dešinės pusės slenkstis bei jo metalinė apdaila, nes kitaip, nepažeidžiant jų, kito automobilio priekinis buferis ir priekinis sparnas, neturintis atsikišusių smailių detalių, kontaktuoti su pareiškėjos automobilio priekiniu dešinės pusės sparnu, priekinėmis dešinės pusės durimis ir durų rankena neturėtų techninės galimybės. Draudikas pareiškėjai nurodė manantis, kad turto vertintojas nesiaiškino įvykio aplinkybių ir nevertino apgadinimų suderinamumo, todėl draudikas priėmė sprendimą išmokėti būtent 631,07 Eur draudimo išmoką. Kartu su atsakymu pareiškėjai draudikas pateikė ir automobilio apgadinimų suderinamumo tyrimo dokumentus (automobilio nuotraukas su pažymėtais apgadinimais ir jų pobūdžio paaiškinimais).

Pareiškėjos netenkino draudiko sprendimas, kuriuo nutarta 2018 m. spalio 4 d. sprendimo nekeisti, todėl ji kreipėsi į Lietuvos banką su prašymu išnagrinėti tarp jos ir draudiko kilusį ginčą. Pareiškėja kreipėsi nurodė, kad per automobilio apžiūrą draudiko atstovas teigė, kad automobilį pareiškėja subraižė pati, todėl, suabejojusi draudiko atstovų (ekspertų) kompetencija, ji kreipėsi į turto vertintoją, pastarasis nustatė, kad apgadinimai buvo padaryti būtent per 2018 m. liepos 27 d. eismo įvykį, ir apskaičiavo patirtą žalą atlyginančius nuostolius (atkūrimo sąnaudas). Šiuo pagrindu pareiškėja prašė rekomenduoti draudikui išmokėti papildomą 605,50 Eur draudimo išmoką.

Lietuvos banke buvo gautas draudiko atsiliepimas dėl pareiškėjos kreipimesi nurodytų motyvų ir reikalavimo pagrįstumo. Draudikas atsiliepime nurodė, kad, pagal Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymo (toliau – TPVCAPDĮ) 15 straipsnio 3 dalį, turtui padarytos žalos dydį nustato atsakingas draudikas, vadovaudamasis įgaliotų asmenų ir (ar) turto vertintojų ataskaitomis ir dokumentais, įrodančiais padarytos žalos aplinkybes, faktą ir dydį. Taip pat draudikas paaiškino, kad, pagal TPVCAPDĮ 19 straipsnio 6 dalį, atsakingas draudikas moka per eismo įvykį nukentėjusiam trečiajam asmeniui tik įrodymais pagrįstos per eismo įvykį padarytos žalos dydžio išmoką, neviršijančią šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytą draudimo sumų, ir turi teisę atmesti nepagrįstus reikalavimus dėl žalos, padarytos per eismo įvykį atlyginimo. Draudikas, be kita ko, nurodė, kad iš esmės analogiškos nuostatos yra įtvirtintos ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. birželio 23 d. nutarimu Nr. 795 patvirtintų Eismo įvykio padarytos žalos nustatymo ir draudimo išmokos mokėjimo taisyklių (toliau – Taisyklės) 13 ir 40 punktuose.

Atsiliepime teigiama, kad draudikas, vadovaudamasis teisės aktais, atliko eismo įvykio aplinkybių tyrimą ir nustatė, kad pareiškėjos transporto priemonės priekinio dešinės pusės sparno, priekinių dešinės pusės durelių ir jų rankenos pažeidimai (apibraižymai) yra nesuderinami su kitais transporto priemonės apgadinimais, t. y. šios automobilio detalės (dalys) per 2018 m. liepos 27 d. eismo įvykį negalėjo būti apgadintos. Tai, anot draudiko, patvirtina iliustratyvi ir motyvuota draudiko eksperto išvada. Atsižvelgdamas į tai, draudikas nurodė nustatęs, kad dėl eismo įvykio patirti nuostoliai, atsiradę dėl priekinio buferio, priekinio dešinės pusės ratlankio ir padangos apgadinimų, sudaro 631,07 Eur (be PVM), nuostoliai buvo apskaičiuoti naudojantis „Audatex“ kompiuterine programa ir buvo išmokėta atitinkama draudimo išmoka.

Draudiko nuomone, pareiškėja nepateikė duomenų, kurių pagrindu būtų galima abejoti draudiko ekspertine išvada. Draudikas teigia, kad nepriklausomi turto vertintojai nevertina eismo įvykio aplinkybių ir transporto priemonės apgadinimų tarpusavio ryšio, tik fiksuoja padarytą žalą ir apskaičiuoja atkūrimo sąnaudas, o konkrečių transporto priemonių sugadinimų ir eismo įvykio tarpusavio ryšį nustato atsakingas draudikas. Draudikas nurodė išsamiai ištyręs visus žalos bylos duomenis ir priėmęs pagrįstą sprendimą dėl eismo įvykio metu pareiškėjai padarytos žalos masto ir draudimo išmokos dydžio, todėl pareiškėjos reikalavimą laiko nepagrįstu.

K o n s t a t u o j a m a :

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Įvertinus ginčo šalių paaiškinimus ir pateiktus duomenis, konstatuotina, kad ginčas tarp šalių kilo dėl draudiko sprendimo atsisakyti mokėti draudimo išmoką, atlyginančią pareiškėjos automobilio priekinio dešinės pusės sparno, priekinių dešinės pusės durelių ir jų rankenos apgadinimų remonto išlaidas, pagrįstumo.

Pažymėtina, kad transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomasis draudimas reguliuojamas TPVCAPDĮ ir jo įgyvendinamųjų teisės aktų (Taisyklių ir kt.) nuostatomis. TPVCAPDĮ 2 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta, kad draudžiamasis eismo įvykis – eismo įvykis, kuriam įvykus pagal šį įstatymą turi būti išmokama draudimo išmoka, kuri pagal 2 straipsnio 2 dalį apibrėžiama kaip draudiko arba Lietuvos Respublikos transporto priemonių draudikų biuro (toliau – Biuras) mokama nukentėjusiam trečiajam asmeniui pinigų suma arba kita sutarta išmokos mokėjimo forma, skirta žalai asmeniui, turtui ir (ar) neturtinei žalai atlyginti. Pagal TPVCAPDĮ 2 straipsnio 5 dalį, eismo įvykio žala laikoma per eismo įvykį padaryta žala nukentėjusio trečiojo asmens turtui, nukentėjusiam trečiajam asmeniui ir (ar) neturtinė žala arba žala, kuri atsirado vėliau kaip eismo įvykio padarinys, o pagal 2 straipsnio 23 dalį, žala nukentėjusio asmens turtui – nukentėjusio trečiojo asmens turtui padaryta žala, kurios dydis nustatomas įstatymų nustatyta tvarka.

Atkreiptinas dėmesys, kad tarp šalių nėra ginčo dėl to, kad 2018 m. liepos 27 d. eismo įvykis laikytinas draudžiamuoju pagal TPVCAPDĮ nuostatas ir eismo įvykio kaltininko bei draudiko sudarytą draudimo sutartį, tačiau pareiškėja nesutinka su draudiko sprendimu atsisakyti mokėti draudimo išmoką už priekinio dešinės pusės sparno, priekinių dešinės pusės durelių ir jų rankenos apgadinimus ir prašo išmokėti papildomą 605,50 Eur draudimo išmoką, tada pareiškėjai išmokėta bendra draudimo išmoka būtų lygi Vertinimo ataskaitoje nurodytoms automobilio atkūrimo sąnaudoms (be PVM) ir turto vertintojo samdymo išlaidoms. Draudikas savo ruožtu teigia, kad minėti sugadinimai nėra susiję su eismo įvykiu, todėl draudimo išmoka už juos neturi būti mokama, o išmokėta 631,07 Eur draudimo išmoka yra pakankama per eismo įvykį padarytiems apgadinimams suremontuoti.

Taisyklių 6 punkte įtvirtinta, jog eismo įvykio metu padarytos žalos dydis ir nukentėjusiems tretiesiems asmenims mokėtinos draudimo išmokos dydis nustatomas vadovaujantis Lietuvos Respublikos civiliniu kodeksu, TPVCAPDĮ, kitų teisės aktų nuostatomis ir atsižvelgiant į eismo įvykio dalyvių kaltės laipsnį dėl eismo įvykio, draudimo įmonės, apdraudusios atsakingo už padarytą žalą asmens civilinę atsakomybę, arba Biuro įgaliotų asmenų (paskirtų ekspertų) ataskaitas ar išvadas dėl žalos, nukentėjusio trečiojo asmens, apdraustojo pateiktus dokumentus dėl žalos, eismo įvykio aplinkybių ir eismo įvykio dalyvių atsakomybės, kitų šiose Taisyklėse nurodytų asmenų pateiktus dokumentus, leidžiančius nustatyti eismo įvykio aplinkybes ir padarytos žalos dydį.

TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalyje yra įtvirtinta žalos dydžio nustatymo taisyklė: turtui padarytos žalos dydį nustato atsakingas draudikas, o TPVCAPDĮ 17 straipsnyje nurodytais atvejais – Biuras, vadovaudamasis įgaliotų asmenų ir (ar) turto vertintojų ataskaitomis ir dokumentais, įrodančiais padarytos žalos aplinkybes, faktą ir dydį. Šią nuostatą atkartoja ir Taisyklių 13 punktas. Pagal Taisyklių 15 punktą, žalos dėl turto sugadinimo, kai jį remontuoti ekonomiškai tikslinga, atlyginimo dydis nustatomas pagal turėtas remonto išlaidas, būtinas atkurti sugadintą turtą ar jo detalių ir (ar) dalių rinkos vertę iki eismo įvykio. Būtinas remonto išlaidas sudaro remonto darbų vertė, dažymo darbų vertė, keičiamų dalių vertė (nuvertinant dalis dėl nusidėvėjimo), dažymo medžiagų vertė ir papildomos išlaidos. Būtinos remonto išlaidos apskaičiuojamos pagal vidutinius darbų ir keičiamų detalių ir (ar) dalių įkainius, atitinkančius technologijos lygį, vadovaujantis rekomenduojamais laiko normatyvais. Taisyklių 15 punkte taip pat nustatyta, kad jeigu nukentėjęs asmuo turto neremontuoja, atlyginamos apskaičiuotos būtinos turto remonto išlaidos (be PVM) atkurti sugadintą turtą ar jo detalių ir (ar) dalių rinkos vertę iki eismo įvykio. TPVCAPDĮ 19 straipsnio 6 dalyje nustatyta, jog atsakingas draudikas moka per eismo įvykį nukentėjusiam trečiajam asmeniui tik įrodymais pagrįstos per eismo įvykį padarytos žalos dydžio draudimo išmoką, neviršijančią šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytų draudimo sumų, ir turi teisę atmesti nepagrįstus reikalavimus dėl žalos, padarytos per eismo įvykį, atlyginimo.

Kartu pabrėžtina ir tai, kad, apskaičiuodamas draudimo išmoką, transporto priemonių civilinės atsakomybės draudikas, be kita ko, turi laikytis Civilinio kodekso 6.251 straipsnyje įtvirtinto visiško nuostolių atlyginimo principo. Žalos atlyginimu turi būti siekiama gražinti ją patyrusį asmenį į iki pažeidimo buvusią padėtį. Teisingas žalos atlyginimas reiškia tai, kad sprendžiant ginčą dėl žalos atlyginimo turi būti nustatytas tikrasis žalos dydis, nes, nustačius mažesnę už tikruosius nuostolius žalos dydį, būtų iš dalies neapgintos nukentėjusio asmens

teisės, o kai nustatomas žalos dydis viršija tikruosius nuostolius, nukentėjęs asmuo nepagrįstai praturtėja skolininko sąskaita (*Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2014 m. sausio 7 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-44/2015*).

Kaip minėta, vadovaujantis TPVCAPDĮ 2 straipsnio 5 dalimi, eismo įvykio žala laikoma per eismo įvykį padaryta žala, o tai reiškia, kad draudimo išmoka, kaip ji apibrėžta TPVCAPDĮ 2 straipsnio 2 dalyje, yra mokama tik už konkrečiame įvykyje padarytą žalą. Taigi kiekvienu atveju būtina įvertinti žalos ir įvykio, per kurį patirta žala atlyginama išmokant draudimo išmoką, priežastinį ryšį. Todėl, vadovaudamasis TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalimi ir Taisyklių 13 punkto pagrindu suteiktais įgaliojimais, draudikas vertina ir atitinkamų apgadinimų sąsają su konkrečiu eismo įvykiu. Jeigu draudimo bendrovės nevertintų apgadinimų ir eismo įvykio priežastinio ryšio, būtų sudaroma galimybė nukentėjusiems tretiesiems asmenims gauti draudimo išmokas, viršijančias eismo įvykio metu padarytą žalą. Tokia situacija neatitiktų teisingo žalos atlyginimo principo ir suponuotų tretiesiems nukentėjusiems asmenims pagrindą nepagrįstai praturtėti (Civilinio kodekso 6.242 straipsnis).

Vertinant ginčo šalių nurodytus motyvus pažymėtina, kad draudikas pateikė ekspertinio pobūdžio dokumentą – 2019 m. sausio 3 d. Ekspertizės pažymą (toliau – Ekspertinė pažyma), joje buvo vertinamas eismo įvykio aplinkybių ir pareiškėjos automobilio apgadinimų ryšys. Ekspertinėje pažymoje pateiktos 7 per automobilio apžiūrą padarytos nuotraukos, kuriose užfiksuotas automobilis ir jo apgadinimai, visi apgadinimai nuotraukose pažymėti, paaiškintas jų pobūdis. Ekspertinę pažymą parengęs draudiko ekspertas, turintis kilnojamojo turto vertintojo asistento kvalifikaciją, pateikė nuotrauką, kurioje matomi pareiškėjos automobilio priekinio dešinės pusės ratlankio apgadinimai (subraižymai), ir nurodė, kad pagrindinis apgadinimas matomas automobilio „Mercedes Benz“ priekinio dešinės pusės rato šone – matyti sukamojo judesio pažeidimai, padaryti automobiliams judant.

Ekspertinėje pažymoje taip pat pateiktos nuotraukos, kuriose užfiksuoti pareiškėjos automobilio priekinių dešinės pusės durelių ir jų rankenos bei priekinio dešinės pusės sparno apgadinimai (apibraižymai), nuotraukose pažymėtos apgadinimų kryptys, kurios, draudiko eksperto teigimu, nesutampa, bei nesusiję apgadinimai, pateikta ir dešinės pusės priekinių durelių rankenos nuotrauka su pažymėtu apgadinimu. Ekspertinėje pažymoje nurodoma, kad, išanalizavus minėtus apgadinimus, įvertinus jų kryptį, pobūdį ir aukščius, jų suderinamumą su kitais esančiais apgadinimais, nustatyta, kad šių detalių įbrėžimai yra su pertrūkiais, neturi kontakto tęstinumo, yra išsidėstę skirtingomis ir nesutampančiomis kryptimis ir yra padaryti siaurą bei aštrų paviršių turinčiu daiktu. Be kita ko, pateikiama automobilio dešinės pusės slenkščio nuotrauka, iš kurios matyti, kad slenkstis nėra apgadintas. Tą nurodo ir draudiko ekspertas: nėra apgadintas slenkstis bei jo metalinė apdaila, t. y. detalės, esančios šalia priekinių dešinės pusės durų ir dešinės pusės sparno.

Galiausiai, apibendrinamas tyrimo metu gautus rezultatus, draudiko ekspertas Ekspertinėje pažymoje nurodė, kad, atsižvelgiant į tai, kad priekinių dešinės pusės durelių ir jų rankenos bei priekinio dešinės pusės sparno apgadinimai (apibraižymai), jų kryptys, pobūdis ir aukštis, jų suderinamumas su kitais esančiais apgadinimais nesutampa, bei tai, kad, neapžeidžiant greta esančių atsikišusių automobilio detalių (dešinės pusės slenkščio ir jo metalinės apdailos), nėra galimybės kontaktuoti ir su priekiniu dešinės pusės sparnu, priekinėmis dešinės pusės durelėmis ir jų rankena, konstatuotina, kad per 2018 m. liepos 27 d. eismo įvykį automobilio priekinis dešinės pusės sparnas, priekinės dešinės pusės durelės ir jų rankena negalėjo būti apgadinti.

Kita vertus, pareiškėja, nors ir teigia, kad draudikas nepagrįstai atsisako išmokėti draudimo išmoką už automobilio priekinio dešinės pusės sparno, priekinių dešinės pusės durelių ir jų rankenos apgadinimą, iš esmės nepateikė jokių duomenų, kuriais remiantis būtų galima nuspręsti, ar minėti sugadinimai atitinka eismo įvykio aplinkybes, ar ne. Pažymėtina, kad, vadovaujantis galiojančiais teisės aktais (Taisyklių 13 punktas, TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalis), būtent draudikui suteikti įgaliojimai vertinti draudžiamą įvykio aplinkybes, taigi ir spręsti dėl įvykio aplinkybių ir žalos priežastinio ryšio bei apskaiciuoti mokėtiną draudimo išmoką. Lietuvos bankas iš esmės sutinka su draudiko atsiliepimo motyvais, susijusias su Vertinimo ataskaitoje pateiktų duomenų vertinimu. Turto vertintojas, vertinantis sugadintą transporto priemonę ir rengiantis vertinimo ataskaitą, siekia nustatyti transporto priemonei padarytą žalą, tačiau nevertina draudžiamą įvykio aplinkybių ir vertinamos transporto priemonės sugadinimų tarpusavio ryšio ir sugadinimų sąsajos su konkrečiu eismo įvykio aplinkybėmis.

Nei Vertinimo ataskaitoje, nei kituose pareiškėjos pateiktuose dokumentuose nėra

duomenų, kurių pagrindu būtų galima abejoti draudiko nustatytomis įvykio aplinkybėmis ir jų bei automobilio apgadinimų tarpusavio ryšiu, nes vien aplinkybė, jog Vertinimo ataskaitoje yra nurodyti remonto darbai, susiję su priekinio dešinės pusės sparno, priekinių dešinės pusės durų ir jų rankenos remontu (pavyzdžiui, priekinių dešinės pusės durelių ir sparno dažymo darbai, durų rankenos keitimas ir pan.), negali patvirtinti, kad šie remonto darbai reikalingi pažeidimams, atsiradusiems būtent po 2018 m. liepos 27 d. eismo įvykio, suremontuoti. Atkreiptinas dėmesys, kad draudiko pateiktame ekspertinio pobūdžio dokumente – Ekspertinėje pažymoje – yra aiškiai ir nuosekliai, pateikiant nuotraukas, pažymint apgadinimus ir nurodant jų pobūdį, paaiškinama koku pagrindu priimtas sprendimas laikyti, kad minėti apgadinimai nėra susiję su eismo įvykiu. Lietuvos banko vertinimu, draudiko eksperto išvada yra nuosekli ir argumentuota, atitinkanti tyrimo eigą ir pateiktus kitus duomenis. Atsižvelgiant į tai, konstatuotina, kad pareiškėjos teiginiai, jog priekinis dešinės pusės sparnas, priekinės dešinės pusės durelės ir jų rankena buvo apgadinti būtent per 2018 m. liepos 27 d. eismo įvykį ir dėl to draudikas turi kompensuoti padarytus nuostolius, yra nepagrįsti, o reikalavimas išmokėti draudimo išmoką, atlyginančią žalą, patirtą dėl šių automobilio apgadinimų, atmestinas.

Kartu pažymėtina, kad draudikas, kaip matyti iš bylos duomenų, teigė išmokėjęs bendrą 631,07 Eur draudimo išmoką, kurią sudaro 576,07 Eur draudimo išmoka pagal Vertinimo ataskaitoje nurodytus atkuriamosios vertės skaičiavimus, iš jų išskaičius išlaidas, susijusias su ne eismo įvykio metu atsiradusių sugadinimų remontu, bei pusę pareiškėjos patirtų išlaidų, susijusių su turto vertintojo samdymu – 55 Eur. Draudikas pateikė papildomus duomenis ir nurodė, kurios Vertinimo ataskaitoje pateiktos pozicijos laikytinos nesusijusiomis su per eismo įvykį atsiradusių apgadinimų remontu ir kuriose pozicijose nurodytos sumos mažintinos atitinkamomis dalimis (daliniai sumažinimai grindžiami draudiko pateikta „Audatex“ programa parengta sąmata). Matyti, kad 576,07 Eur nuostoliai iš esmės buvo apskaičiuoti pagal Vertinimo ataskaitoje nurodytų remonto darbų ir reikalingų dalių (detalių) kainas, atėmus sumas, kurios reikalingos būtent su eismo įvykiu nesusijusiems apgadinimams pašalinti. Atsižvelgiant į tai, konstatuotina, kad draudiko sprendimas draudimo išmoką apskaičiuoti būtent tokiu metodu labiausiai atitinka pareiškėjos interesus ir nėra pagrindo tokį sprendimą keisti.

Papildomai pažymėtina, kad pareiškėjos piniginis reikalavimas apėmė ne tik nuostolius, susijusius su automobilio dalių, kurios, kaip nustatyta, buvo apgadintos ne per 2018 m. liepos 27 d. eismo įvykį, remontu, bet ir pusę (55 Eur) turto vertintojo samdymo išlaidų. Kaip minėta, 55 Eur iš pareiškėjos už turto vertinimą sumokėtų 110 Eur draudikas yra atlyginęs. Lietuvos banko vertinimu, nustačius, kad Vertinimo ataskaitoje nurodytas automobilio remonto mastas iš dalies yra nesusijęs su apgadinimų, kurie faktiškai galėjo būti padaryti per eismo įvykį, šalinimu ir beveik pusė (49 proc.) Vertinimo ataskaitoje nurodytų atkūrimo sąnaudų yra nepagrįstos jokiais duomenimis, taip pat įvertinus tai, kad nėra duomenų, patvirtinančių, kad iki kreipimosi į turto vertintoją pareiškėja būtų bandžiusi ginčą spręsti tiesiogiai su draudiku ir su juo bendradarbiavusi, konstatuotina, kad nėra pagrindo draudiką įpareigoti atlyginti 100 proc. pareiškėjos patirtų išlaidų, susijusių su turto vertinimu.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjos R. J. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.